

De Dinsdagmorgenploeg

Piet Zevenhuijzen

Zo rond 9 negen uur spoeden ze zich door de Puttense dreven, de vrouwen en mannen op weg naar het museum. Elke dinsdag, het hele jaar door. De meeste op de fiets een enkeling met de auto. Allen, vrijwilligers en sommigen al op een leeftijd die prima past binnen de museumcollectie. Eenmaal binnen komt De Tien Malen tot leven. Lichten gaan aan, deuren geopend en schaduwen maken plaats voor de museumobjecten. En, nadat eerst de laatste nieuwtjes zijn uitgewisseld, pakt ieder zijn of haar werkzaamheden op. Sommige hebben een vaste taak maar eigenlijk wordt alle werk wat voorhanden is door de ploeg aangepakt.

Corona

Er is een deadline, zo heet dat. 1 april gaan we open, dan moet de tentoonstelling klaar zijn en het museum er 'spik en span' uitzien. En dan! Inderdaad, de loc down. Wat een tegenvaller, geen museum open, geen bezoekers. En de vrijwilligers? Tja allemaal 70-plus, dus -volgens Rutte en de Jonge- allen behorend tot de risicogroep. Zou het museum dan niet meer open kunnen? Dat kan toch niet. Maar dan komt bij zo'n tegenslag de veerkracht van 70-plussers naar boven. Er wordt in de zalen geschoven met vitrines en objecten worden verplaatst om een coronavrije route te creëren. Een paar initiatiefnemers gaan aan de slag om een openingsplan op te stellen 'Tien Malen en corona'. Op 30 juni wordt het plan vastgesteld met als openingsdatum 1 augustus 2020.

Aan het werk, en het oog wil ook wat

Werd er dan alleen maar vergaderd over de vraag of en onder wel-

ke voorwaarden en op welk moment we open kunnen? Nee, het overige werk ging gewoon door. Zo is in de benedenzaal van het museum gewerkt aan een expositie van oude doopjurken. Ook zijn er wijzigingen aan de kijkruimtes aangebracht. In de tijdelijke expositieruimte is de tentoonstelling ‘Wederopbouw van Putten’ afgemaakt. Het groen, mos, vastzittende eikels en beukennoten werd uit de voegen van klinkerstraatje gehaald. Een karwei dat al twee jaar terug is aangepakt en terugkerende aandacht vraagt. Ja, zo’n karwei vraagt wel wat van je handen en je rug en we zitten nu eenmaal op landgoed Schovenhorst. Maar het resultaat mag er zijn. Ook zijn de grootste kuilen, ontstaan door de mollen, uit de straat weggehaald.

Om de toevallig voorbijganger te wijzen op het museum, zijn er fotoplaten aan de zijkant van het gebouw aangebracht. Je kunt zien wat er binnen te zien is. Ook dit was een groot karwei. Het stallen van de fietsen is voor de museumbezoekers makkelijker en ruimer geworden. En, deze stalling past prima bij de omgeving. Echt een stukje handwerk.

Coronaproef museumbezoek

Houd afstand, anderhalve meter! Dat is het adagium van de nieuwe samenleving. Ook het museumprotocol schreef nog wat regels voor. Regels die we moesten vertalen naar ons klein behuisde museum. Maar dat is gelukt. Er is een nieuwe balie gemaakt en geveerd en zo gesitueerd dat er geen ophoping van bezoekers ontstaat.

Routemarkering is aangebracht en de 1m50 stickers geplakt. Voor iedere zaal is een bord gemaakt met de tekst ‘maximaal aantal bezoekers is ...’, aanwijsbordjes zijn gemaakt en neergezet

bij de desinfectiepunten. En de nieuwe bezoekenregels zijn goed leesbaar op een buitenbord gezet. Al met al een hele klus, maar we konden zaterdag 1 augustus open. Met gelijk al een succes van 34 bezoekers.

Wanneer mogen we u ontvangen? U bent welkom op woensdag en zaterdagmiddag van 13.30 tot 16.30 uur.

Een bordje ‘vele handen maken licht werk’ hebben we in het museum niet, maar het is waar met samenwerken zijn we er weer gekomen. Met z’n allen. En we kunnen nog wel wat vrijwilligers gebruiken, vooral gastvrouwen en gastheren. Zie de foto’s.

Anja Zevenhuijzen, bezig met de straat

Henk Rustenhoven en Piet Zevenhuijzen, bezig met de luiken, voor de fotoplaten

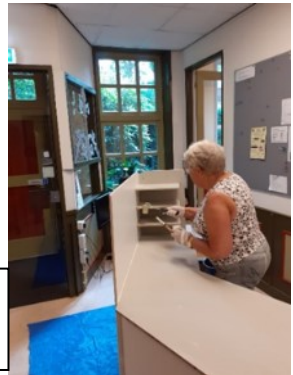
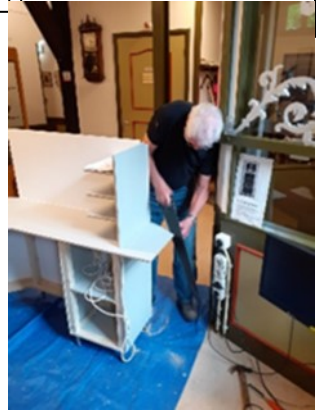

Albert Nieuwenhuis en Piet Bot verplaatsen de paardendrinkbak. Thea Bos (niet op foto) kijkt toe of het goed gaat.

Peter Vink, Piet Bot (niet op foto) en Teus van de Kamp, bezig met de fietsenstalling

Het resultaat. De foto's voor de platen door Henk van de Zwaag geschoten

Piet en Anja Zevenhuijzen, bezig met de balie